

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Villy Søvnald for en kort bemærkning, og så får hr. Thor Pedersen lov til at slutte af med en kort bemærkning. Derefter går vi tilbage til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Den skal blive meget kort. Jeg skal sige til hr. Jørgen Estrup, at udspillet er kommet. Vi foreslår, at man tager udgangspunkt i den rådgivnings- og analysegruppe, som Forsvarsministeriet har nedsat. Gruppen siger i sin analyse, at det er umuligt at fastholde det gamle trusselsbillede, og derfor er vi nødt til at gøre op med de traditionelle forestillinger om dansk forsvar. Man må lade sig inspirere – også hr. Jørgen Estrup – af udlandets eksempler på, at den nuværende sikkerhedspolitiske situation i Europa er en oplagt anledning til at spare på det traditionelle forsvars opbygning.

Jeg har også forstået det som en radikal position, og det er en udmelding, der også har været fra SF i de offentlige medier, og derfor forstår jeg ikke, den efterlyses så kraftigt. Hvis man har orienteret sig i dagspressen, så ved man, at det er SF's position. Man ved også, at det ikke er ultimativt. Det er klart, at vi gerne vil ind at forhandle det her reelt.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Thor Pedersen for den sidste korte bemærkning i denne her runde.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg vil give hr. Jan Køpke Christensen ret i, at på ét område kan der tilsyneladende være tvivl om, hvad der er aftalt i finanslovaftalerne, og det er omkring budgettet for forsvaret. Men det er ikke en tvivl mellem regeringen, Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Det er en tvivl mellem regeringen og dele af Det Radikale Venstre, og det tager vi helt roligt i Venstre, fordi vi har tillid til, at de udsagn, vi har fået fra regeringen i forhandlingerne, står til troende.

Hvad vi i øvrigt har fået, det ved hr. Jan Køpke Christensen jo godt, for det brugte vi adskillige timer på i går at debattere, og det er det, vi stemte igennem i forbindelse med afstemningen om ændringsforslagene. Her er også, hvad Venstre har fået igennem, og det er jo derfor, Venstre stemte for ændringsforslagene.

Venstre er jo i bund og grund et parlamentarisk parti, og derfor accepterer vi, at vi ikke alene kan bestemme i Folketinget, når vi ikke er en del af et flertal, men vi føler altså et ansvar for at spille med og udøve det politiske håndværk. Det har vi lovet vores vælgere, det har de forventet af os, og det resultat, vi lægger frem, er så den finanslov, som vi stemmer for i dag.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

At vi ikke herhjemme længere er det fremmeste velfærdssamfund i Europa, det er en af de avisoverskrifter, vi har set for nylig. Vi ved det jo faktisk også godt. Inderst inde er vi godt klar over, at Danmark, selv om vi gerne vil gøre det til det bedste i verden, ikke er enestående på områder som f.eks. socialpolitik – også vores nabolande, såmænd da også sydpå i Europa, tager sig af de syge og svage i samfundet.

Men selv om vi heller ikke kan kalde vores sociale niveau for lavt, så må der alligevel være noget galt, når vi, samtidig med at andre kan gøre det samme eller mere, har et af verdens højeste skattetryk. Det er der også, og det skal der gøres noget ved. Det er en af hovedmålsætningerne for Det Konservative Folkeparti.

Der er to hovedårsager til, at det er gået så galt. For det første har vi opbygget en enorm gæld. Alt i alt betaler vi ca. 5 mia. kr. om måneden i renter på gælden, og en tilbagebetaling over kortere tid virker helt uoverstigelig. Tænk engang, 5 mia. kr. om måneden! Det er det samme, som vi har opnået i hele forliget som årlig forbedring på budgettet. 60 mia. kr. om året! Prøv at tænke på, hvor meget lettere det ville være at indgå et finanslovsforlig, hvis ikke denne post tyngede så voldsomt.

Den anden hovedårsag er, at vi har alt for mange på overførselsindkomst, hovedsagelig på arbejdsløshedsdagpenge eller kontanthjælp. En mere gunstig økonomi på det felt kan selvfølgelig kun skaffes, hvis vi får skaffet flere i arbejde. I og for sig er de her to nævnte problemer det vigtigste både i denne finanslov og i de kommende.

Det første problem, gælden, kan løses ved hurtigst muligt at få bragt budgetunderskuddet ud af verden, så vi kan begynde at betale af på gælden. Det andet kan løses ved, at vi fører en økonomisk politik, som fremmer beskæftigelsen. Det lyder relativt simpelt; det er det ikke, men det er heller ikke umuligt. Vi befinder os midt i et opsving, der bygger på udefra kommende faktorer, men som herhjemme også ho-